

ние, народътъ ще изрази дълбоката си признателност къмъ всички ония свои дѣатели, които пробудиха въ него чувството и мисълта за църковна и политическа независимостъ и които всичко пожертвуваха за духовното и политическо възраждане и освобождение.

„Народъ безъ история е безименна и безформена маса, негодна за прогресъ и велики дѣла — тъпла безъ скжпи спомени за миналото и безъ свѣтли идеали за бъдещето; а историята на единъ народъ не е друго нѣщо, освѣнъ скжпитѣ за сърдцето му спомени за важнитѣ събития, които е прѣживѣлъ той, подвизитѣ, които е вършилъ въ борбата за националното съществуване, усилията за напръждане, висшитѣ му стремления за просвѣта и култура, въ които събития, подвизи, усилия и стремления сж излизали на чело извѣстни дѣатели, видни личности, доблестни борци, олицетворяващи епохитѣ на народната история. Запазването паметницитѣ на народната история, т. е. документитѣ, които се отнасятъ до нея, запазването ликоветѣ на виднитѣ народни дѣйци, възпроизвеждането чрѣзъ картини и скулптурни творения важни събития изъ народната история, и въобще онуй, което поддържа народния духъ — всичко това си налага всѣки съзнателенъ народъ, който иска да има собствена физиономия... И България трѣбва да има храмъ на своето духовно и политическо пробуждане — Музей на българското възраждане и освобождение, гдѣто свето да се пазятъ всички наши исторически спомени, като се почне отъ оригиналитѣ писма и други книжа на всички наши дѣатели по духовното ни и политическо възраждане, заедно съ всички видове оржжия на борбата противъ петвѣковното робство, и се дойде до живо нарисуванитѣ образи на всички ония дѣйци,